

tik, som satser på, at Danmark skal være længst fremme, når det gælder udviklingen af nye energiteknologier.

Herigennem kan dansk erhvervsliv forbedre sin stærke position på det hastigt voksende globale marked for miljøvenlige energiteknologier. Høje miljøkrav og ambitiøse reduktionsmål for CO₂-emissionen skal udnyttes til at fremme en dynamisk erhvervsudvikling inden for eksporten og beskæftigelsen.

På mange måder er vi i en unik situation i Danmark. Vi har stadig væk – håber vi – en CO₂-målsætning med en bred politisk opbakning, og vi har en helhedsorienteret energiplanlægning.

Med dette har vi en god mulighed for at gå foran i udviklingen af en bæredygtig energiudvikling, som samtidig kan blive et meget vigtigt erhvervsområde med et stort eksportpotentiale i de kommende år. Denne enestående mulighed skal vi udnytte. Lad os udnytte en voksende miljø- og ressourcebevidsthed til konkrete, nationale og internationale tiltag på energiområdet.

Det betyder naturligvis ikke, alt det her, at vi ikke kan blive meget, meget bedre. Vi skal blive meget bedre. Det betyder ikke, at vi ikke kan lære ting af andre. Tværtimod, vi skal bruge alle kræfter på at slå ørerne ud og blive klogere hele tiden.

Vi har både nationalt og internationalt brug for en åben dialog og et åbent samarbejde.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Der er grund til at lægge mærke til to banebrydende energibeslutninger i dette forår. Først Sveriges beslutning om at skrue ned for atomkraften på Barsebäck, dernæst Danmarks beslutning om at sige nej til fortsat kuludbygning.

Begge beslutninger har baggrund i ønsket om bæredygtig energifremstilling. Det bæredygtige består i, at vi ikke i dag skaffer os selv billig energi på bekostning af kommende generationer, som vil stå tilbage med et ødelagt miljø og et dødsensfaldt slutprodukt.

Socialdemokratiets nej til kul på Avedøre 2 og Århusværket er dokumentation for, at vi ikke kun taler om bæredygtig energifremstilling, men at vi også vil en bæredygtig energifremstilling, og at vi har mod og mandshjerte til at træffe de nødvendige politiske beslutninger.

Tidligere, dvs. da Socialdemokratiet var i opposition, var der bred opbakning i Folketinget til en ansvarlig energipolitik. »Energi 2000« med de første bindende mål for CO₂-reduktionen er et godt eksempel på det.

Nu med en socialdemokratisk ledet regering og en socialdemokratisk miljø- og energiminister er det på det nærmeste umuligt at bringe Venstre og De Konservative på højkant fra sofaen. Nu er det bare nej, nej og atter nej, når vi diskuterer den nødvendige energi- og miljøpolitik. Når vi så vender os til venstre side af salen og finder støtte her, er der ingen grænser for V's og K's forargelse og fornærmede miner.

Jeg vil sige det sådan, at den eneste vision, Venstre og De Konservative kan mande sig op til, er løftet om, at Gentofte Kommune skal have lov til at score kassen ved salg af NESA på alle øvrige sjællandske elforbrugeres bekostning, hvis den ulykke skulle ske, at folketingsflertallet siver til højre. Det er klar tale, som folk kan forholde sig til, og alle, der kommer med det udsagn, at det er ligegyldigt, hvem der styrer her i Danmark, kan godt pakke sammen.

Alligevel er det en skam, at oppositionen har gjort energipolitikken til en kamplads for ideologiske holdninger og ikke for praktiske løsninger, men never mind, vi andre vil fortsat arbejde for en miljørigtig energipolitik og billige elpriser til almindelige forbrugere. Vi skal dreje udviklingen væk fra den ensidige satsning på fossile energikilder over mod energikilder som biomasse, solenergi, bølgeenergi og vindkraft. Hvis det skal lykkes – og det skal det – er det nødvendigt at bruge økonomiske virkemidler. Derfor skal vi blive bedre til at prissætte miljøskader forårsaget af kul og andre fossile brændsler og lade afregningsprisen for vedvarende energi afspejle miljøfordelene, f.eks. den sparede CO₂-udledning.

Danmark er begunstiget af flere faktorer: Energisektoren evner at omstille sig i en miljørigtig retning, teknologiudviklingen er i top, og det samme gælder effektiviteten. Produktionspriserne er lave, og forbrugerejret er intakt. Hertil kommer, som miljø- og energiministeren var inde på, at udvindingen af olie- og gasforekomsterne i Nordsøen gør os mere end selvforsynende, hvorved det danske samfund hvert år sparer et milliardbeløb.

Hvad er så undskyldningen for ikke at være et foregangsland også på energiområdet? Ganske vist har vi takket være de mange fossile brændsler i vor energifremstilling et af de høje-